

من در مرحله نخست سعی می‌کنم بدانم یک هنرمند دغدغه‌مند هستم و یک فعال سیاسی نیستم و هنر از منظر فراتر به اوضاع می‌نگرد که آن منظر انسانیت است

سینما به طور قطع یکی از تأثیرگذارترین ابزارها برای تسکین برخی از مشکلات روانی است که شاید در یک زندگی ماشینی یا یک بحران روانی در اثر اتفاقی همچون زلزله، طوفان یا هر بلا دیگری به وجود آمده است

شما یک هنرمند هستید و فعالیت‌های انجام شده شما در راستای یک مسئولیت اجتماعی است، با این تعریف شرایط مردم خوبی را چگونه دیدید و اساساً مسئولیت اجتماعی برای شما چه تعریفی دارد؟

من در مرحله نخست سعی می‌کنم بدانم یک هنرمند دغدغه‌مند هستم و یک فعال سیاسی نیستم و هنر از منظر فراتر به اوضاع می‌نگرد که آن منظر انسانیت است. زمانی که اوضاع خوبی را از نزدیک مشاهده کردم، دریافتیم که مشکلات زیستی، معیشتی و سایر مسائل با کمک هموطنان دلسوز مرتفع خواهد شد و مردم شریف ما اجازه نخواهند داد که هموطن ما دچار بحران شود، اما وظیفه ما به عنوان یک هنرمند واقعی این است که سهمی در ایجاد آرامش روحی و روانی کودکان نیز داشته باشیم و این از وظایف اصلی هنرمندان هر مملکتی به حساب می‌آید تا بتوانند تأثیر مثبتی بر جامعه داشته باشند.

حضور هنرمندان در مواقع بحرانی چقدر می‌تواند در حفظ نشاط و روحیه مردم تأثیر داشته باشد؟

قطعاً تأثیرگذار است، چون مردم هنرمندان را دوست دارند و از آنها تأثیر می‌پذیرند و برخی از هنرمندان از جمله آقای خیابانی، آقای گلزار و هادی حجازی‌فر نیز اقدامات خوبی انجام داده‌اند و به طور قطع هنگامی که توده مردم این همراهی و همدلی را می‌بینند روی تفکرات هویتی و وطن‌دوستی ما نیز بسیار تأثیر می‌گذارد.

هنرمندان پاشنه آشیل آشتی مردم هستند و می‌توان از آنها به نحو احسن در راستای هرچه بهتر شدن و آرام شدن زیست خود استفاده کنیم.

با عنایت به اینکه در مناطق زلزله‌زده، زندگی بسیاری از مردم از بین رفته است و این عامل نیز خود می‌تواند معلول پدیده طلاق باشد و همچنین با توجه به اینکه موضوع فیلم در آغوش درخت نیز که شما کارگردانی آن را بر عهده داشتید در رابطه با آسیب‌های طلاق است؛ به نظر شما این فیلم چقدر می‌تواند باعث تلنگر در قشر جوان و کمی در کاهش آمار طلاق باشد؟

بیشترین دغدغه من برای اکران فیلم در منطقه زلزله‌زده خوی این بود که ما در همه بحران‌های سخت متوجه ارزش خانواده شویم. در این منطقه نیز شاهد بودیم پدیده صبح زود به سمت محل کار خود حرکت می‌کند و هنگام ظهر به چادر محل سکونت خانواده‌اش باز می‌گردد و این نشان می‌دهد که زندگی هنوز جریان دارد و می‌توان به عنوان باشکوه‌ترین اتفاقی که در این مکان بود از آن یاد کرد. فیلم در آغوش درخت نیز قصد داشت که نعمت‌ها را به ما یادآوری کند، چراکه در زیست ما ممکن است شاهد اتفاقات و سختی‌هایی باشیم که باعث فراموشی ما نسبت به داشته‌هایمان شود.

کمک مادی یا مالی دیگری نیز برای مردم زلزله‌زده خوی خارج از اکران فیلم در نظر گرفته بودید؟

خیر، قرار شد که در افتتاحیه سینمای ۲۹ بهمین تبریز که فیلم در آغوش درخت نیز در آن به اکران رسید و همچنین سینماهای دیگر اکران‌کننده این فیلم که در مجموع حدود ۹ سینما را شامل می‌شود به مردم زلزله‌زده خوی اهدا شود.

با توجه به شناختی که از شرایط زندگی مردم در خوی به دست آوردید، اگر شما استاندار بودید یا مسئولیتی در راستای ارتقای وضعیت یا معیشت مردم در مناطق زلزله‌زده خوی داشتید، چه اقدامی انجام می‌دادید؟

یکی از اقداماتی که می‌توان انجام داد و لازم است سریع‌تر رقم بخورد بازسازی خانه‌هایی است که افراد از زیستن در آنها احساس امنیت نمی‌کنند و این تعداد واحد مسکونی به تعداد زیادی در این منطقه وجود دارد. حریم خانه برای آرامش روانی افراد بسیار تأثیرگذار است، به طور قطع یکی از مهم‌ترین اتفاقات این است که حس خانه را به این عزیزان برگردانند و یا طرح‌هایی همچون وام طرح هادی که در روستاها به روستاییان تعلق می‌گیرد در این مناطق نیز اجرا شود، تأثیر مؤثری در کمک‌رسانی بهتر و سریع‌تر برای بازسازی این مناطق خواهد داشت. موضوع دیگر نیز که باید به سرعت به آن پرداخته شود رعایت اصول ایمنی در ساخت وسازها است تا در هنگام بروز حوادثی همچون زلزله‌هایی با شدت ریشتر بالا کمتر شاهد حوادث ناگوار باشیم و همچنین اقداماتی که از لحاظ روحی و روانی مردم را به شرایط قبل بازگردانیم.

و سخن پایانی...

برای همه هموطنانم آرامش و لبخندهای طولانی را آرزو مندیم.

بابک لطفی خواجه پاشا نویسنده و کارگردان فیلم در

«در آغوش درخت»

اکران در کنار مردم زلزله‌زده خوی از هر جشنواره‌ای باشکوه‌تر بود

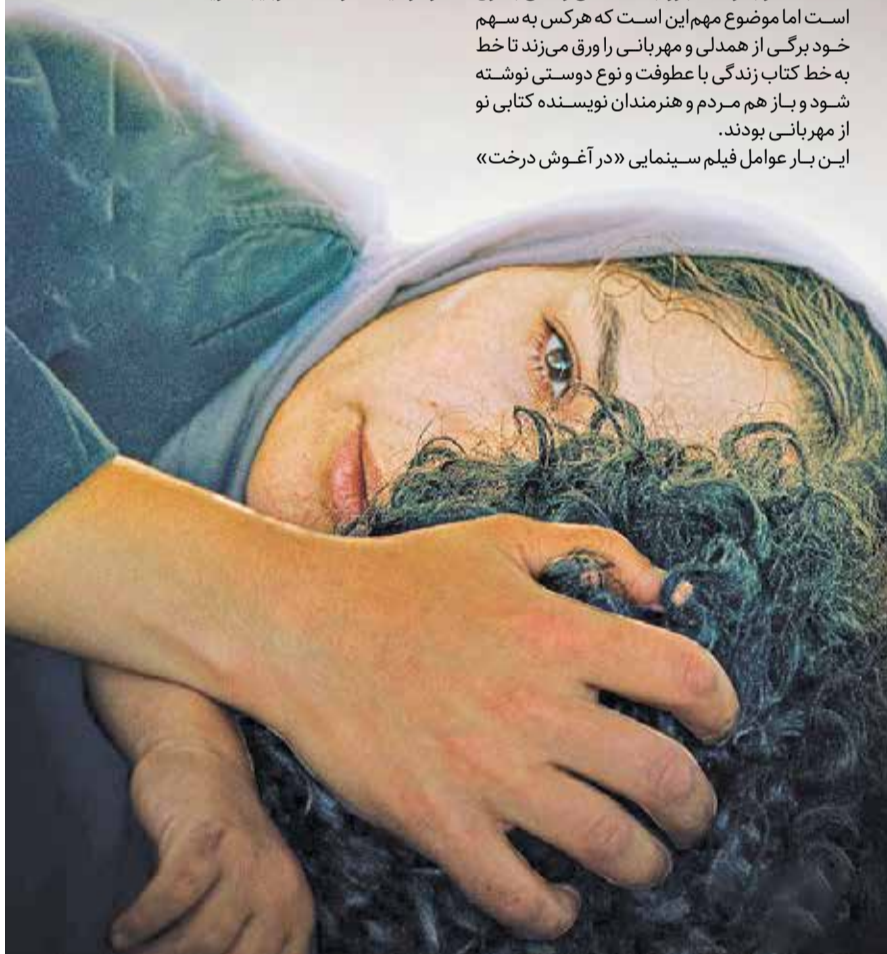
زهرا بقولی زاده خبرنگار

همدلی و مهربانی با سرشت مردمان پارس گره خورده است به طوری که در هنگام بروز بحران همه به صف شده و باران مهربانی همه جا را فرامی‌گیرد. مشکلات و بحران‌ها جزو جدانشدنی زندگی بشری است اما موضوع مهم این است که هرکس به سهم خود برگی از همدلی و مهربانی را ورق می‌زند تا خط به خط کتاب زندگی با عطف و نوع دوستی نوشته شود و باز هم مردم و هنرمندان نویسنده کتابی نو از مهربانی بودند.

این بار عوامل فیلم سینمایی «در آغوش درخت»

که در فضای بکر ارومیه فیلمبرداری شده است، میهمان مردم زلزله‌زده شهرستان خوی شدند تا با اکران این فیلم شاعرانه تسکینی بر آلام مردم رنج کشیده این دیار باشند و سهمی در روحیه بخشی به هموطنان بحران زده داشته باشند. این اکران بهانه‌ای بود تا با کارگردان و نویسنده این فیلم به گفت‌وگو بپردازیم، کسی که خود آذری زبان است و در میان مردمان آذربایجان زیسته است.

این فیلم فقط در پنجم اسفندماه در خوی اکران شد یا باز هم اکران دیگری صورت گرفت؟

نه فقط در پنجم اسفندماه یک اکران خصوصی برای عزیزان زلزله‌زده خوی داشتیم.

بجز شهرستان خوی در شهرستان‌های دیگر نیز اکران داشتید؟

نه، نداشتیم.

در این اقدام انسان دوستانه کدام یک از عوامل فیلم شما را همراهی کردند؟

روح‌الله زمانی، سجاد نصراللهی تهیه‌کننده، رؤیا اکبرزاده طراح لباس، وحید آقاپور و سایر دوستان در کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان و مجموعه سوره ما را همراهی کردند.

با توجه به اینکه خود شما آذری زبان هستید و فیلم نیز در این فضا ساخته شده است، از اکران این فیلم در شهری که هم‌زبان خودتان هستید و به نوعی همشهری شما به حساب می‌آیند، چه احساسی داشتید و بازخورد مردم را چگونه ارزیابی کردید؟

آقای خواجه پاشا! با چه هدف و پیامی این فیلم را در مناطق زلزله‌زده خوی اکران کردید؟

به نظر من هدف از این اقدام شناخت حقیقت سینما و ماهیت وجودی آن و کمکی است تا به وجود آمدن هنر را متوجه شویم؛ لذا هنر در اصل برای فرزانگی است و سینما نیز همین اتفاق را در بردارد و ما اگر قرار است با سینما دردی را نشان دهیم و بتوانیم تأثیری بگذاریم باید در مکان‌هایی قرار بگیریم که مردمان آن منطقه درد بیشتری را احساس کرده‌اند و من باورم بر این است که احتمال اینکه از درون بچه‌های عزیزی که ما در کنار آن‌ها این فیلم را اکران کردیم یک فیلمساز رشد کند بیشتر است چرا که به درد بسیار نزدیک‌تر هستند.

از مصمیم قلب می‌گویم، زیباترین اکرانی که می‌توانستم داشته باشم، اکران در کنار مردم عزیز خوی بود؛ چرا که این مردم را می‌شناسم، با آنها زیست کرده‌ام و اهل این منطقه هستم و این اکران از هر جشنواره‌ای بهتر و باشکوه‌تر بود. این ایده از کجا به ذهن شما رسید؟

با پیشنهاد همکاران در سازمان سوره و همچنین مشورت با دوستان فعال در کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان به این فکر افتادیم که چگونه می‌توانیم در راستای آرامش روانی بچه‌های زلزله‌زده اقدامی انجام دهیم، چرا که فیلم «در آغوش درخت» نیز در زمینه فضای کودک و نوجوان بود و به این نتیجه رسیدیم که شاید چنین اکرانی منجر به آرامش روحی کودکان و نیز باعث ایجاد اعتماد به نفس مضاعفی برای آنها شود.

با توجه به گفته خودتان این فیلم محصول سینمایی سوره و کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان است. از نظر شما حضور دو بازیگر نوجوان فیلم در کنار کودکان منطقه زلزله‌زده خوی چه تأثیری در روحیه آنها می‌توانست داشته باشد؟

سینما به طور قطع یکی از تأثیرگذارترین ابزارها برای تسکین برخی از مشکلات روانی است که شاید در یک زندگی ماشینی یا یک بحران روانی در اثر اتفاقی همچون زلزله، طوفان یا هر بلا دیگری به وجود آمده است. به طور قطع حضور ما در روستاهای اطراف خوی که حتی فاقد سینما است و اکران این فیلم با یک ویدیو پروجکشن ساده و روی یک پرده معمولی و کودکانی که روی فرش نشسته‌اند، در ابتدا یک تأثیر روانی مثبت برای آنها دارد و گام مهم بعدی این است که کودکان درمی‌یابند که سینما دست یافتنی است.

در حال حاضر متأسفانه صنعت سینما به دلیل هزینه ساخت فیلم‌ها و نیز به علت تبدیل شدن آن به ابزاری لوکس، از توده مردم و بخش عام جامعه فاصله گرفته است، لذا همانگونه که در دهه ۶۰ برای فیلم‌های عباس کیارستمی یا بعدها برای فیلم‌های مجید مجیدی شاهد آن بودیم که به راحتی این فیلم‌ها برای کودکان به نمایش در می‌آمد، اکنون نیز لازم است این اتفاق رقم بخورد، بنابراین پیشنهاد می‌کنم فیلم‌های سینمایی در دورترین نقاط کشور پخش شود تا مردم آن خطه درک کنند که این هنر به آنها نیز تعلق دارد و فقط مختص بهترین سینماهای کشور نیست.

